

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8Csp/115/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616215455
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7616215455.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Karadžičova 8, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom - advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému A. X., H.. XX.XX.XXXX, C. S. XX o zaplatenie 1. 943,99 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1. 599,62 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 17.11.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 64,56%.

o d ô v o d n e n i e :

1.Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.10.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.943,99 eur s prísl. a vzniknuté trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že podľa Zmluvy o pôžičke evid. č. XXXXXXXX bola žalovanému poskytnutá celková suma pôžičky 3.015,36 eur, ktorú mal žalovaný splácať v 48 mesačných splátkach po 64,64 eur. Žalovaný do podania žaloby uhradil len sumu 200,38 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jej jednotlivé splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 25.10.2013 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1.943,99 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. 8Csp/115/2016 - 20 dňa 5.1.2017, ktorým uložil žalovanému povinnosť uhradiť sumu 1.943,99 eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 17.11.2013 do zaplatenia a trovy konania, ktorý dňa 6.4.2017 uznesením č. 8Csp/115/2016 - 47 zrušil, pretože nebolo možné platobný rozkaz doručiť žalovanému.

3. Žalovaný má v registri obyvateľov Slovenskej republiky evidovanú adresu trvalého pobytu : S. XX. Súd preto v zmysle § 116 ods. 2 C.s.p., potom ako urobil všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného, zverejnil oznámenie o podanej žalobe žalobcu na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 12.4.2017. Žaloba sa tak považuje za doručenu žalovanému po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia, i keď sa žalovaný o tom nedozvie. Žalovaný na výzvu súdu, aby sa k doručenej žalobe a listinným dôkazom písomne vyjadril v súdom stanovenej lehote 15 dní nereagoval a nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

4. Žalobca sa pojednávania, na ktoré bol riadne a včas predvolaný nezúčastnil, svoju neúčast cestou právneho zástupcu z dôvodu hospodárnosti ospravedlnil, súd preto s poukazom na ustanovenie § 180 C.s.p. pojednával v jeho neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené náhradným doručením v zmysle § 112 C.s.p. Zásielka sa vrátila súdu nedoručená dňa 22.6.2017 a týmto dňom súd považuje zásielku za doručenú. V zmysle § 180 C.s.p. súd preto pojednával aj v neprítomnosti žalovaného.

5. Súd sa oboznámil so zmluvou o poskytnutí pôžičky, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou, doručenkou, prehľadom splátok a úhrad a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 11.4.2013 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v sume 1.800,- eur nie v sume 3.015,36 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal peniaze vrátiť v 48 - ich mesačných splátkach po 64,64 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 32 %, RPMN podľa zmluvy predstavuje 32%, celková suma pôžičky je 720,- eur bez poistenia. Žalovaný uhradil finančnú čiastku 200,28 eur.

7. V zmysle čl. 6. Podmienky splácania Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len "VOP"), zmluvné strany dojednali v bode:

6.1 Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP.

6.2 Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

10. Podľa § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

11. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

14. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 559 ods.1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

21. Podľa § 559 ods.2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

22. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka ,dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka , ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 11.4.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú si nazvali zmluva o pôžičke. Na daný zmluvný vzťah sa vzťahujú predpisy občianskeho zákonníka o spotrebiteľoch a zákon o spotrebiteľských úveroch, nakoľko zmluva spĺňa náležitosti § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo

forme pôžičky. Predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o žalobe otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch, zákona č. 634/1992 Zb., resp. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákona č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

26. Žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 1.800,- eur ktorý mal uhradiť v 48 mesačných splátkach po 64,64 eur do 04/2017. Celková suma pôžičky činila 3.102,72 eur. Výška RPMN bola podľa zmluvy 32 %. V zmluve nebola uvedená splatnosť splátok. Z priloženého prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný vrátil žalobcovi sumu 200,38 eur.

27. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa názoru súdu nedostatočne zakotvuje náležitosti požadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to písmeno f) a k) predmetnej zákonnej úpravy. V zmluve je nedostatočným spôsobom uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín jej konečnej splatnosti s poukazom na uvedenie len mesiaca a roku (04/2017) s tým, že pod termínom splatnosti je potrebné rozumieť konkrétny dátum označený tak dňom, mesiacom ako aj rokom, kedy konečná splatnosť nastáva.

28. Vo vzťahu k dojednaným splátkam v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, zmluva nedostatočným spôsobom určuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nie je zrejmé v ktorých termínoch a v akej výške jednotlivé splátke zahŕňujú splátky istiny, koľko predstavuje splátka úroku a koľko je poplatkov zahrnutý v predmetnej splátke. Navyiac v časti obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v zmysle bodu 6 Podmienky splácania, bod 6.1 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP. Súčasťou zmluvy nie je žiadny splátkový kalendár v zmysle ktorého by k rozčleneniu splátok a ich termínov došlo. V zmysle bodu 6.2 VOP, pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Takéto určenie termínov, počtu a členenia splátok v rozsahu istiny, úrokov a poplatkov súd považuje za nedostatočné.

29. Vzhľadom na skutočnosť, že súd posúdil predmetný úver ako bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu absencie náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže žalovaný z reálne poskytnutej čiastky 1.800,- eur zaplatil sumu 200,38,- eur, súd ho zaviazal k úhrade žalobcom požičanej sumy vo výške 1.599,62,- eur.

30. V kontexte s vyššie uvedeným súd konštatuje, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký, nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor EÚ aj vo veci C 42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Naopak, výklad vnútroštátneho práva poskytujú vnútroštátne súdy. Súdny dvor EÚ v rozsudku C 42/15 správne rozhodol, že Smernica členenie splátok nepožaduje. Požiadavka Zákona je však od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Niet absolútne žiadnych pochybností, že slovenský Zákon ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje Smernica, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa Smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu "splátky" pridal slová "istiny, úrokov a iných poplatkov". K výkladu tohto ustanovenia Zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) Zákona za bezúročnú a bez poplatkov.

31. S poukazom na to, že ak vnútroštátne súdy budú rozhodovať o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, bude sa jednať o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne

súdy poskytli Smernici priamy účinok. Nakoľko priamy účinok Smernice do úvahy neprichádza, vnútroštátne súdy musia skúmať, či Smernici môžu priznať nepriamy účinok, a teda či môžu vykladať Zákon eurokonfortne. Vnútroštátne súdy v konštantnej judikatúre potvrdenej Najvyšším súdom SR potvrdili, že výklad Zákona je taký, že sa vyžaduje členenie splátok na splátky úveru, splátky poplatkov a splátky úverov, vychádzajúc z jazykového výkladu Zákona. Predmetným ustanoveniam Zákona, napriek rozsudku C-42/15, nie je možné priznať nepriamy účinok. Na to, aby bolo možné vykladať Zákon v súlade so Smernicou, by bolo potrebné Zákon novelizovať a zosúladiť s textom Smernice, inak by sa jednalo o výklad Zákona contra legem a bola by porušená zásada právnej istoty. Na základe vyššie uvedených skutočností súd nemohol aplikovať na predmetnú vec rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016. Významnou skutočnosťou je aj to, že z citovaného rozsudku vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V predmetnej veci súd odôvodňuje svoj právny záver o tom, že údaj o splatnosti jednotlivých splátok a o presnom termíne konečnej splatnosti nie je uvedený správne práve s poukazom na to, že žalovanú nemôžu zaväzovať VOP tobôž ak s nimi nebola dostatočne oboznámená. V základných údajoch zmluvy na jej prednej strane sa takéto informácie nenachádzajú.

32. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje z dôvodu absencie vyššie uvedených obligatórných náležitostí za bezúročný a bez poplatkov, pričom absencia čo i len jednej z týchto obsahových náležitostí spôsobuje uvedený následok. V tejto súvislosti súd uvádza, že výrok 4. rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci vo veci C-42/15, v ktorom súdny dvor vyslovil, že zmluva o úvere by sa mala považovať za zmluvu bez úrokov a poplatkov, len pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, je skôr výklad adresovaný zákonodarcovi, pričom podľa názoru súdu náležitosti, ktoré absentovali v posudzovanej zmluve o poskytnutí pôžičky, predstavujú zohľadniac právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou (pri ktorých je sankcia v podobe nazerania na zmluvu ako na bezúročnú a bez poplatkov) namieste.

33. Podľa názoru súdu údaj o celkovej sumy pôžičky 3.015,36,- eur je nepochybne nesprávny údaj, pretože pôžička, resp. spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý bol v sume 1.800,- eur. Veriteľ nemôže do výšky úveru zahrnúť sumu, ktorá skutočne nebola poskytnutá ako úver a ktorá v skutočnosti tvorí náklady spojené s poskytnutím úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola osobitne určená výška úveru /§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona/ a osobitne uvedená úroková sadzba a RPMN, ktoré zohľadňujú celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Nesprávne uvedená výška úveru nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy, ale spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 zákona, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Účelom osobitného uvedenia výšky spotrebiteľského úveru ako maximálnej výšky alebo súčtu všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľských úveroch je práve pomôcť spotrebiteľovi sa reálne zorientovať, aká výška úveru sa mu poskytuje a tento údaj nie je možné stotožňovať s údajom o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

34. Súd dospel k záveru, že žalobca si riadne splnil svoje povinnosti zo zmluvného vzťahu a žalovanému úver poskytol. Keďže sa žalovaný (ktorý uhradil len časť úveru vo výške 200,38 eur) s vrátením úveru vo výške 1.599,62 eur (čo je rozdiel medzi sumou 1.800,- eur a sumou 200,38 eur) dostal do omeškania, priznal mu súd aj úroky z omeškania v žalobcom požadovanej výške počnúc od 17.11.2013 a a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu v rozsahu 64,56% %, pretože bol úspešný v rozsahu 82,28 % (1.599,62 eur zo sumy 1.943,99 eur) a žalovaný bol úspešný v rozsahu 17,72 % (344,37 eur zo sumy 1.943,99) t.j. 82,28% - 17,72% = 64,56%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.